



## ZAKAJ IN ZATO

Zakaj se sestri guba nasek?  
Zato, ker je vesel njen glasek.

Zakaj se mami liči?  
Zato, ker se rada kiči.

Zakaj moja soba od barve kipi?  
Zato, ker moja roka rada čopič vrti.

Zakaj ati navihano gleda?  
Zato, ker zaradi njegove vragolije vlada zmeda.

**Lea MEŽA, 6. a**  
Mentorica: Karmen Zupanc

## ZAKAJ LJUBEZEN BOLI?

Mi sestra potoži,  
kako jo boli,  
jo fant je zapustil,  
zdaj joka vse dni.

Jaz pa ne maram,  
ne vem in ne znam.  
Si v glavi zadam,  
da rešim ta dan.

Na koncu obupam,  
skrivnost ji zaupam.

**Sara SELIČ, 6. a**  
Mentorica: Karmen Zupanc

### **ZAKAJ MI JE MOJ HOBI TAKO POMEMBEN?**

Moj hobi pomemben je zelo,  
ker vse probleme lahko pozabim  
z njegovo pomočjo.

Da moj hobi mi je pomemben tako,  
dokažem, ker ne obupam,  
tudi ko je zelo težko.  
Tudi če moj hobi je predrag,  
tako dolgo poskušam,  
da problem rešen je vsak.

Nikoli ne obupam,  
nikoli ne odneham.  
Rešujem probleme tudi ponoči,  
ko že zeham.  
Ko se za moj hobi bojim,  
da ga izgubim,  
pobrišem strah,  
kot da je prah.

**Nina Miklič, 7. a**

Mentorica: Karmen Zupanc

### **ZAKAJ ME TAKO ZELO SKRBI?**

Zakaj me tako zelo skrbi,  
kaj si nekdo drug misli?

Zakaj me tako zelo skrbi,  
kaj mi nekdo drug trdi?

Zakaj me tako zelo skrbi,  
ko mi sploh ne potrebovati biti?



**Brina Žerdoner, 7. b**

Mentorica: Dobrila Vučenović

## ZAKAJ LJUBEZEN TAKO ZELO BOLI?

Živa in Miha sta se poznala že od malega. Spoznala sta se v prvem razredu, ko je Miha padel na tla in mu je Živa pomagala vstati. Od takrat dalje sta bila najboljša prijatelja.

Živa in Miha sta bila devetošolca. Miha je kot vedno zamujal v razred. Živa ga je čakala že 40 minut, Miha pa ni bilo od nikoder. Mislila je že vstopiti brez njega, ampak se je zadnji hip prikazal. Brez besed ga je potegnila v šolo. Dopoldne je hitro minevalo, pred njima pa je bila samo še ena ura, in sicer ura matematike.

Živi je bilo dolgčas in je začela klepetati z Mihom, če gresta po šoli na sladoled. Učiteljica ju je zalotila in jima rekla, naj delita z razredom, o čemer sta se pogovarjala. Ampak Miha je začel ugovarjati. Čez nekaj časa ga je poslala k ravnateljici. Ko je bilo konec pouka, sta šla na tisti sladoled. Šla sta v kavarno, kjer sta se pogovarjala o vsem, kar sta doživela skupaj. Postala sta par. Enkrat sta šla na tipičen zmenek na igrišče, kjer je vprašala, kaj ji bo podaril, ko bo stara osemnajst. Odgovoril ji je, da je do takrat še daleč.

Bil je zadnji teden šole. Miha se je domislil zelo romantičnega načina, da povabi Živo na valetu. Napisal ji je čudovito pesem, kako sta skupaj uživala. Zraven ji je še kupil igračko v obliki psa. Ampak Živa je rekla, da je važen detajl. Res ni bilo veliko, si je mislil Miha. Ampak Živa je ponovila, da je važen detajl. Valeta je bila nepozabna. Živa in Miha sta dobila bronasto priznanje, ker sta bila uspešna na tekmovanjih. Valete je bilo konec in takrat se je šele začela zabava. Živa se je tisto noč zelo zabavala. Ampak so čez nekaj časa začeli piti alkohol in kaditi. A Živa se je temu uprla. Miha pa ni hotel poslušati Žive. Živa je zapustila zabavo. Vedela je, da se vse to ne bo dobro končalo. Mihi se res konec koncev ni dobro končalo, ker je izgubil ljubezen. Oba sta bila res žalostna in sta se spraševala, zakaj ljubezen tako močno boli.

Začel se je prvi letnik, celo leto nista govorila. V drugem letniku je Živa spoznala Evo. Bili sta najboljši prijateljici, ampak še vedno ni mogla preboleti Miha.

Sredi drugega letnika je Miha prosil Živo, če bi bila nazaj skupaj. Živa sprva o tem ni želela ničesar slišati. Ampak je Miha poskušal in poskušal. Živa ga je sprejela samo zaradi tega, ker je prinesel zapestnico, ki jo je naredila za njega. Sedaj je imela najboljšo prijateljico Evo in fanta Miha. Bližalo se je konec šolskega leta. Vsi trije so šli na poletni tabor. Dobro so se imeli.

Tretji letnik je bil za Živo poseben. Zbolela je. Pred začetkom četrtega letnika je skoraj vso poletje ostala v postelji. Njeno srce je bilo vse šibkejše, prijateljstvo med Živo in Evo pa vse močnejše. Ko je Živa ponovno vstopila v razred, jo je Eva objela. Takoj za Evo jo je objel še Miha, ki je imel presenečenje zanjo. Dal ji je rožo, in sicer narciso, ker je vedel, da je njena najljubša.

Bila sta lep par, vse je bilo kot v sanjah. Le živino srce ni bilo pravo. Omedlela je. Poklicali so rešilca. Živa je nujno potrebovala novo srce. Ko je bila na postelji, je vprašala, če bo umrla. Ni dobila odgovora. Miha je planil v jok. Napisal ji je čudovito pesem.

Končno je bila Živa stara osemnajst let. Lahko je šla domov, kjer so jo pričakali baloni. Čakala jo je tudi Eva. Objeli sta se. Živa je vprašala, kje je Miha. Eva ji je žalostno ponudila škatlo, na kateri je pisalo »Za Živo«.

Živa je v škatli zagledala obe pesmi, ki ju je napisal Miha za njo. Priložena je bila tudi igračka - pes, ki je imel okoli vratu zavezano narciso. Na dnu je bila zapestnica, ki mu je dala Živa kot otrok. In zraven pismo, na katerem je pisalo »Zakaj ljubezen tako močno boli?«. Pisal ji je, če se spomni, da ga je vprašala, kaj ji bo dal, ko bo stara osemnajst let. Sedaj ji je zapisal odgovor. Svoje srce.

Živa je spustila škatlo iz rok. Pred očmi se ji je stemnilo. Vse, kar je zmogla izustiti, je bilo: »Zakaj ...«

**Aleksandra LIPOVEC GARCIA, 6. a**

Mentorica: Karmen Zupanc